

בפתח

יהודים מחכים למשיח.

ביאת המשיח - ההבטחה הגדולה ותקוות יהודי הדורות מכל קצוות תבל. זו מטרת-העל, היעד הנכסף שאליו שואף כל יהודי כפרט ועם ישראל ככלל. בסוף יבוא המשיח. וכל עוד הוא לא הגיע, טרם הגענו לסופו של המסע.

ימות המשיח מתוארים בדברי הנביאים כתקופה אוטופית ומושלמת, תקופה שבה לא יהיו כל הפרעות לאדם המצוי לעבוד את בוראו מתוך מנוחת הנפש.

שפע חומרי, שלום ושגשוג עולמי, לצד גילויים רוחניים נעלים. גם אנחנו כבני-אדם, נהיה טובים יותר, חכמים יותר, ונחיה בהרמוניה זה עם זה ועם עמים אחרים.

בקובץ זה נצא למסע בין אותן נבואות, ננסה להבין אותן עד כמה שאפשר, לרדת לשורשם של דברים ולנסות למצוא את החוט המקשר והבריש התיכון שמאחד בין הפרטים ויוצר את המציאות הזו.

המאמרים שבחוברת זו מבוססים בעיקר על רעיונות המובאים בספרי החסידות.

הרבי מליובאוויטש עורר רבות על אודות הציפייה לגאולה. הוא הדגיש כי התקופה שאנו חיים בה היא תקופת המעבר לגאולה, ומה שנדרש מאתנו הוא להכין את עצמנו ואת העולם שסביבנו לקראת ביאת המשיח.

אחת הדרכים לחוות את מציאות הגאולה הממשמשת ובאה היא באמצעות לימוד ועיסוק בנושאים הקשורים לזמן הגאולה. אנו תקווה כי הקריאה בחוברת זו אכן תסייע בכך ותהיה צעד נוסף לקראת ביאת המשיח.

קריאה מהנה!

תוכן עניינים

הגלות כשינה	30	אחכה לו בכל יום שיבוא פתיחה.	6
וכל המעדין מצויין פעפר הבריאה בשלמותה	32	את רוח הטמאה אעביר מן הארץ גאולה נצחית.	8
וחזרין כל המשפטים בנמי שלימות התורה לעתיד לבוא	34	משיח בא בהיסח הדעת הגאולה בהפתעה	10
היום לעשותם ומחר לקבל שכרם געגועים לגלות	36	הכריע את כל העולם לכף זכות ננס על גבי ענק.	12
וכתתו חרבותם לאתים שימוש ראוי בכלי המלחמה.	38	ושב וקבצך מכל העמים בירור הניצוצות.	14
עני ורכב על חמור זיכוך העולם	40	יום שבלו שבת האלף השביעי	16
כי אז אהפך אל עמים אומות העולם בגאולה	42	והניף ידו על הנהר האמת של הבריאה	18
ורבים מישני אדמת עפר יקיצו תחיית המתים	44	כמו הרה תקריב ללדת הגאולה כלידה	20
כאלו הוא יצא ממצרים גאולה פרטית.	46	ואשיבה שפטיך ככראשנה המשפט בגאולה	22
נכון יהיה הר בית ה' בית המקדש	48	ויצא חטר מגזע ישי משיח בשר ודם	24
וגר זאב עם כבש בעלי חיים בגאולה.	50	אילו היה שם, לא היה נגאל גאולת הרשעים	26
מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות מגולה לגאולה	52	פנור של ימות המשיח של שמונה נימין משיח מעל הטבע.	28
מקורות	54		

פתיחה

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה
שְׁלֹמָה בְּבִיאת הַמְּשִׁיחַ.
וְאֶף-עַל-פִּי שְׂתִמְחֶמָה
עִם כָּל זֶה אֲחַקֶּה לֹא
בְּכֹל יוֹם שְׁיָבוֹא

(ו"ג עיקרי האמונה לרמב"ם)

למה חשוב ועקרוני כל כך להאמין שבסוף יהיה טוב?

ההסבר נעוץ בהיותה של האמונה בביאת המשיח ובגאולת העולם, הבנה והכרה במציאותו האמתית-אלוקית של עולם החומר הנגלה לעינינו. אמונה בהיות העולם חלק מתכנית כלשהי.

יהודים ששרו בדרך אל מותם 'אני מאמין בביאת המשיח' לא רק נאחזו באמונה זו כטובע הנאחז בקש. בשירתו זו הביא היהודי לידי ביטוי את אמונתו האיתנה שיש מי שמנהיג את העולם. זו הייתה תשובתו לכל השאלות שנשאלו ושלא נשאלו. הוא הכיר וידע שגם בשעה זו ובמקום זה נוכחת מציאות ה' המשגיח על כל ברואיו בהשגחה פרטית.

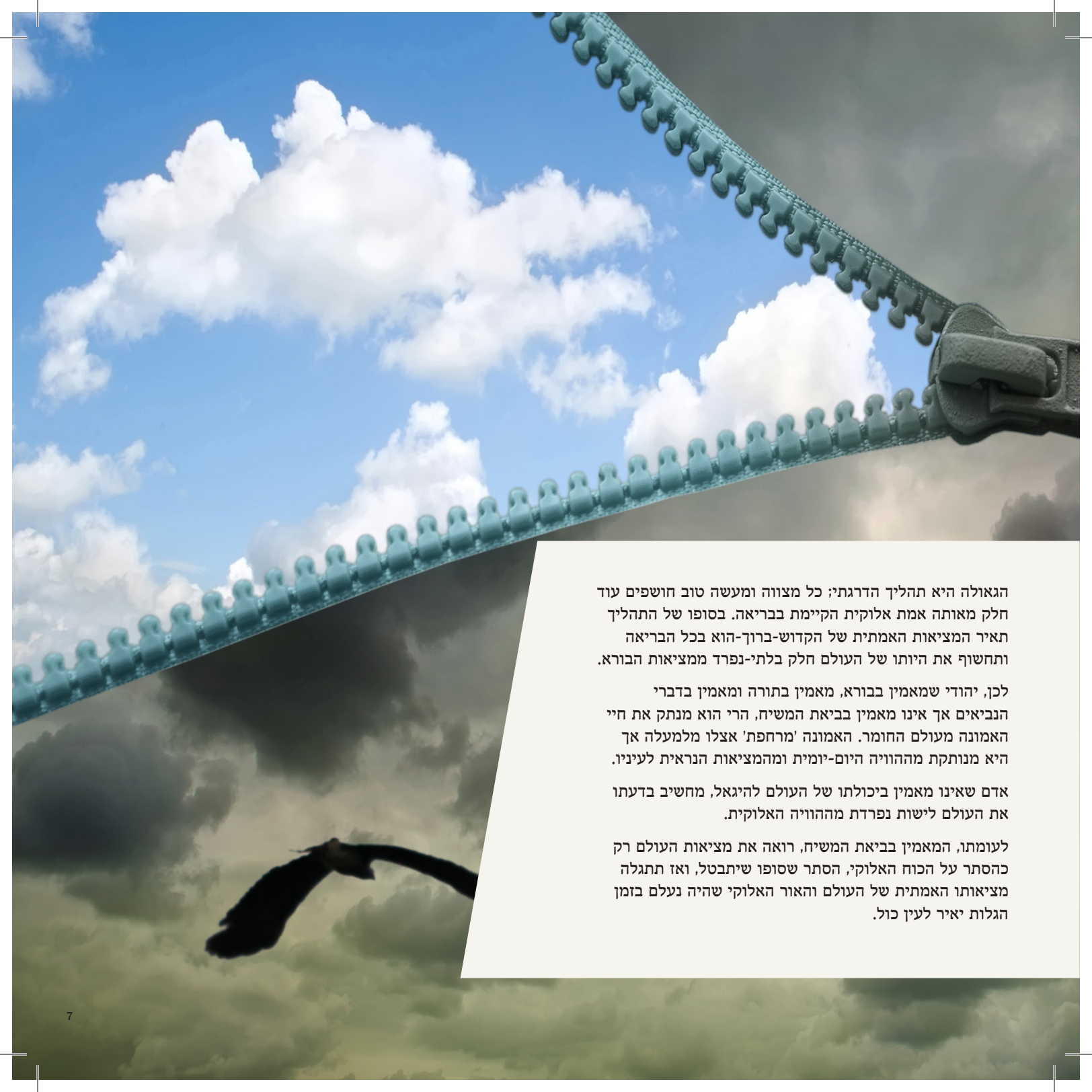
האמונה בביאת המשיח בעיקרה היא אמונה בעתיד לבוא. אך באמונה בביאת המשיח נכללת גם אמונה בהווה ובקיים. אמונה בכך שמציאותו של הבורא ממלאת את כל הבריאה והכול הוא משחק של העלם וגילוי.

יש

תוהים על החשיבות המיוחסת ביהדות לאמונה בביאת המשיח. ביטוי להיות האמונה בביאת המשיח יסוד חזק באמונה היהודית ניתן למצוא בכך שהיא נכנסה לנוסח שלוש-עשר עיקרי האמונה, עם עקרונות כמו האמונה בה' אחד, אמיתת התורה, שכר ועונש ואמיתות דברי הנביאים.

אין ספק כי לאמונה בביאת המשיח חלק נכבד ועיקרי בסוד הישרדותו של העם היהודי בכל מקומות פזוריו. האמונה כי הגלות זמנית ויום יבוא ותתחדש מלכות ישראל, ייבנה בית המקדש ושוב נזכה לחזות בגילוי השכינה, אפשרה לבני עמנו להחזיק באמונתם גם בזמנים חשוכים.

אך האם באמת מקומה של תקווה זו, עם כל חשיבותה, להיקרא בד בבד עם האמונה בה' אחד או עם המחויבות לשמור את מצוות התורה? מדוע יהודי שמאמין בבורא העולם ומקפיד על כל מצוות התורה, אך אינו מאמין בביאת המשיח - אמונתו פגומה?

הגאולה היא תהליך הדרגתי; כל מצווה ומעשה טוב חושפים עוד חלק מאותה אמת אלוקית הקיימת בבריאה. בסופו של התהליך תאיר המציאות האמתית של הקדוש-ברוך-הוא בכל הבריאה ותחשוף את היותו של העולם חלק בלתי-נפרד ממצייאות הבורא.

לכן, יהודי שמאמין בבורא, מאמין בתורה ומאמין בדברי הנביאים אך אינו מאמין בביאת המשיח, הרי הוא מנתק את חיי האמונה מעולם החומר. האמונה 'מרחפת' אצלו מלמעלה אך היא מנותקת מההוויה היום-יומית ומהמצייאות הנראית לעיניו. אדם שאינו מאמין ביכולתו של העולם להיגאל, מחשיב בדעתו את העולם לישות נפרדת מההוויה האלוקית.

לעומתו, המאמין בביאת המשיח, רואה את מצייאות העולם רק כהסתר על הכוח האלוקי, הסתר שסופו שיתבטל, ואז תתגלה מצייאותו האמתית של העולם והאור האלוקי שהיה נעלם בזמן הגלות יאיר לעין כול.

האם כבר היינו בסרט הזה?

כאלפיים שנה אנו מחכים להיגאל מתוך תקווה להגיע לסופו של המסע המפרך. אך האם זה באמת יהיה הסוף?

ההיסטוריה של עמנו רוויה 'גאולות' ו'חורבנות'. חורבן ולאחריו גאולה ושוב חורבן וחוזר חלילה. עם ישראל השתעבד בארץ מצרים מאות שנים, נגאל על-ידי משה ונכנס לארץ, הוגלה מהארץ, שב אליה ושוב הוגלה. האם כיום, אחרי אלפיים שנות גלות, אכן נזכה לסיים את המעגל הזה?

אז דבר ראשון, כן, בהחלט.

הסבר הדברים: בעולם קיימים שני כוחות מנוגדים, הקדושה והטומאה, הלוחמים זה בזה. כשצד אחד נחלש, מתחזק הצד האחר. זה סיפורם של הגלות והגאולה.

בני ישראל היו מעורבבים ושקועים בטומאת מצרים, אלוקים מעניק להם כמה מצוות ומתחיל בתהליך של גאולה מהרע, עד שלאחר היטהרות כללית הם זוכים לקבל את התורה ולהיכנס לארץ המובטחת.

אלוקים מזהיר את בני ישראל לבל יטעו ללכת אחרי מנהגיהם הקלוקלים של יושבי הארץ כדי "שלא תקיא הארץ אתכם", מה שאכן קרה בהמשך: בני ישראל חטאו, לא שעו לדברי הנביאים שהזהירו אותם לחדול ממעשיהם הרעים ונענשו בחורבן וגלות.

עם התחזקותם של בני ישראל במצוות התורה, שוב זכו להיגאל וחוזר חלילה.

על זמן הגאולה העתידי מבטיח הקדוש-ברוך-הוא "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". מציאות הטומאה והרוע בעולם יתבטלו בפני האור האלוקי שיאיר בכל הבריאה. בניגוד לכל הגאולות שהיו במשך הדורות, שבהן נשארה מציאות הרע בעולם, רק שאלוקים גאל והוציא את בני ישראל מהרע, הרי שבגאולה העתידה העולם כולו עתיד להיגאל ממציות הרוע והטומאה.

לכן זו תהיה גאולה נצחית, שכן יתבטלו הסיבות הגורמות לחטא ולעונשו של החטא - החורבן.

וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא
נְאֻם ה' עֲבָאוֹת...
וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמָאָה
אֶעְבִּיר מִן הָאָרֶץ

(זכריה יג, ב)

